

Richard Guldenaar

Richard Guldenaar is geboren op 18 maart 1911 in Sigli, NOI. Hij was de zoon van Willem Richard en de inlandse Soemiatri en had een tweelingbroer Rein.

In 1931 nam hij dienst en in 1934 werd hij in Kota radja vrijwillig verbonden aan de koloniale troepen en- en buiten Europa. Hij werd als cavalerist 2^e klas bij het wapen van de Cavalerie.

In 1937 vond in Koeta radja een installatie bij de IEV-afdeling van het NIPV plaats. Eerder dat jaar waren Hopman en groepsleider Petrus van Holstein, assistent verkennersleider, Richard Guldenaar, Akela Julius Abels en assistent welpenleidster Bertha Abels-Stins erkend als leiding. Later dat jaar verliet van Holstein de groep omdat hij naar Java ging.

IEV was het Indo-Europeesch Verbond, een sociale beweging en politieke organisatie opgericht in 1919. Deze organisatie streed voor gelijkheid van rassen en politieke zeggenschap. Het was een van de eerste en grootste Europese organisaties in Nederlands-Indië die verlangde naar een onafhankelijk land, maar wel met een relatie met Nederland. De IEV-Padvinderij werd tegen het eind van 1928 opgericht in Bandung, als onderdeel van de IEV-Jeugdorganisatie verkort IEVJO. In augustus 1929 scheidde zij zich hiervan af en sloten zich aan bij de Vereeniging Nederlandsch Indische Padvindere (NIPV).

收容所 Camp	爪哇 泰 Guldenaar R.	番 號 No.	無 番 號 No. 123901
姓 名 Name	Guldenaar R. Richard	生 年 月 日 Date of Birth	1911 - 3 - 18
國 籍 Nationality	蘭 Dutch	所 屬 部 隊 Unit	90134 Searchlights
階 級 身 分 Rank	Sergeant major army 機 軍 曹 長	捕 獲 年 月 日 Date of Capture	昭和 17 年 5 月 10 日
捕 獲 所 Place of Capture	爪哇	父 之 名 Father's Name	Willel Richard
本 籍 地 Place of Origin	Sigli N.S.I.	母 之 名 Mother's Name	Soemarti
通 報 先 Destination of Report	Sunatrasat 16, Soerabaja	特 記 事 項 Remark	P 83993

補 註 欄 Other Information
昭和 17 年 5 月 10 日 泰 俘 泰 監 獄 所 収 容 金 所 へ 移 管 入 昭和 17 年 11 月 21 日 泰 監 獄 所 収 容 中 死亡 (JA. 80 P. 117) 昭和 17 年 8 月 3 日 泰 監 獄 所 収 容 中 死亡 死亡場所 泰 監 獄 所 収 容 中 3 3 3 監 獄 病 院 原 籍 地 爪 哇 泰 監 獄 所 収 容 中 3 3 3 監 獄 病 院

Tijdens de mobilisatie was hij sergeant majoor in het leger bij de afdeling searchlights. Hij woonde in Soerabaja. Hij werd krijgsgevangen gemaakt en werd eerste gevangen gezet op Java. Daarna vertrok hij naar Thailand. Hij werd tewerk gesteld aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid.

Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een

traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Hij stierf op 21 november 1943 in Kanchanaburi aan dysenterie. Hij ligt begraven op Kanchanaburi War Cemetery.

Meer informatie

Het Indisch Leidersblad april 1937

[Japanse interneringskaarten, Surname: Guldenaar \(グルデナール\) | Nationaal Archief](#)

[Richard Guldenaar \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Richard Guldenaar | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Richard Guldenaar \(1911-1943\) » Stamboom Dumas - Java - Nederlands-Indië »](#)

[Genealogie Online](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.